

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Сумський державний університет

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Всеукраїнської науково-технічної конференції студентів,
аспірантів і молодих учених, присвяченої 80-річчю
від дня народження професора Олега Балацького
(Україна, Суми, 21 – 25 квітня 2017р.)

Суми
Сумський державний університет
2017

Підсумовуючи, зазначимо, що реструктуризація є одним із ефективних інструментів успішного розвитку підприємства. Завдяки якій підприємство матиме змогу максимально використати свій внутрішній потенціал та адаптуватися до нових ринкових умов діяльності.

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РІШЕНЬ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ УКРАЇНИ

*Ст. Викладач Жукова Т. А., Ст. групи Ф-31 Рисенко Л. М.
Сумський державний університет*

Страхова компанія в країнах з розвинутою економікою виступає однією з найприбутковіших фінансово-кредитних інституцій та має потужний інвестиційний потенціал. Зважена й ефективна інвестиційна діяльність укріплює конкурентну позицію на страховому ринку, а також підвищує рентабельність компанії.

У європейських країнах страхові компанії надають перевагу інвестуванню в міжнародні та корпоративні цінні папери, акції, державні та муніципальні цінні папери, боргові цінні папери приватного сектору, пайові фонди тощо.

Натомість, практичний досвід страхових компаній України свідчить про те, що значна частка закумульованих ресурсів направляється на депозитні рахунки в банківські установи. Така операція характеризується низьким рівнем прибутковості та високим рівнем ризику, оскільки останні роки свідчать про фінансову нестабільність банків. Подібні рішення менеджменту страхової компанії зумовлені недосконалістю нормативно-правового поля, недостатнім розвитком фондового ринку України та, як наслідок, відсутністю досвіду щодо трансформації накопичених резервів в інвестиційний капітал.

Важливо відмітити, що інвестиційна складова діяльності страхової установи знаходиться у жорстких рамках. Чинним законодавством передбачений чіткий перелік активів, в які можуть вкладатися технічні резерви страховиків. Станом на 30.06.2016 р. загальний розмір активів вітчизняних страхових компаній склав 54 722,2 млн.грн. (на 13,9% менше порівняно з аналогічним періодом 2015 р.), з них: банківські вклади – 32,5%; акції – 26,3%; цінні папери, що емітуються державою – 12,7%. Найменша частка у структурі активів належить інвестиціям в економіку України (0,1%) [1].

Інвестиційний портфель як зарубіжних, так і українських страховиків повинен формуватися, виходячи із принципів безпечності, диверсифікації, прибутковості та ліквідності. Дотримання принципів має бути визначальною рисою при розробленні стратегії інвестиційної діяльності страхової компанії,

так як в кінцевому результаті вони впливають на платоспроможність і фінансову стійкість.

У зв'язку з процесами інтеграції української економіки з економікою Євросоюзу, розвиток та регулювання страхового ринку є неодмінною складовою успішного зростання. Є підстави вважати, що забезпечення платоспроможності – чи не найголовніша умова для провадження діяльності страхових компаній в країнах ЄС, яка знаходить чітке вираження у чинних регламентах.

При оцінці ефективності інвестиційного портфеля вагому роль відіграє ступінь ліквідності тих фінансових інструментів, які знаходяться у володінні страхової установи. Набір інструментів у портфелі напряму залежить від обраної інвестиційної стратегії страховика.

Стратегія інвестування страхової компанії залежить від таких факторів як стан економіки, політична стабільність, законодавче та інформаційне забезпечення, кон'юнктура фінансового ринку, орієнтири менеджменту компанії, кадровий склад тощо. У зв'язку з тим, що держава жорстко регламентує напрями та обсяг інвестування, то інвестиційні портфелі страхових компаній носять консервативний характер, а інвестиційна діяльність виконує 2 задачі – зберегти вартість вкладених коштів (щоб мати змогу виконати свої зобов'язання перед клієнтами) та отримати хоч якийсь прибуток (пріоритет – ліквідність і низький рівень ризику, аніж дохідність).

Підсумовуючи все вище сказане, відзначимо, що стримуючими чинниками у розвитку вітчизняного страхового ринку є низька культура страхування у населення (у порівнянні з європейськими країнами), прогалини у законодавстві, відсутність можливості використовувати належний потенціал фондового ринку та інформаційна асиметрія.

Дані проблеми покликаний вирішити проект закону «Про страхування». «Законопроект спрямований на підвищення рівня захисту прав споживачів страхових послуг і зумовлений необхідністю змін у нормативно-правовій базі, пов'язана з адаптацією законодавства України у сфері страхування до законодавства ЄС, удосконаленням моніторингу діяльності страховиків та посиленням контролю за дотриманням страховиками вимог щодо забезпечення платоспроможності, фінансової стійкості, запровадженням міжнародних норм корпоративного управління та пруденційного нагляду, підвищенням захисту страхувальників» [2].

Зарубіжний досвід у досліджуваній сфері вказує на те, що страхові компанії (лідери за обсягом залучених коштів) – незмінні партнери у втіленні масштабних проектів державного та соціального значення. В умовах хронічної нестачі фінансових ресурсів для вирішення питань модернізації галузей економіки України дані інвестиційні рішення були б вкрай важливими.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Підсумки діяльності страхових компаній за I півріччя 2016 року [Електронний ресурс] // Журнал «Фориншурер». – Режим доступу: <http://forinsurer.com/files/file00580.pdf>

2. Проект ЗУ «Про страхування» [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53904

ВАЛЮТНЕ РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Студент гр. Ф-31 Жульов В. В.

Відповідно до Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС від 27.06 2014 необхідно створити умови для забезпечення вільного руху капіталу, пов'язаного з надходженням прямих інвестицій, вільного руху капіталу, пов'язаного з наданням кредитів, які стосуються торговельних операцій, або з наданням послуг та вільного руху капіталу, пов'язаного з портфельними інвестиціями і фінансовими позиками та кредитами.

Наразі Національним банком України була прийнята концепція нового валютного регулювання, яка передбачає валютну лібералізацію в контексті інтеграції України до ЄС [1]. У 2-му кварталі 2017-го року, за підтримки Єврокомісії в рамках проекту EU-FINSTAR, має бути представлений проект нового Закону України «Про іноземну валюту», головними цілями якого є:

- прозорість, спрощеність та зрозумілість валютного регулювання;
- виведення обмежень та регуляцій на підзаконний рівень;
- чіткий розподіл повноважень центральних органів влади в українському законодавстві;
- усунення протиріч у законодавстві;
- відповідність норм законодавства сучасним потребам.

Лібералізацію було розпочато з послаблення тимчасових антикризових обмежень, запровадження яких було потрібне, щоб створити передумови для проведення системних реформ і структурних змін в економіці

Пріоритетами валютної лібералізації визначено таке:

- притік ПІІ та відтік ПІІ, які сприятимуть експорту (лібералізація відтоку зазвичай є необхідною для приваблення притоку);
- довгострокові інвестиції – вони можуть бути простішими для управління/регулювання, тоді як короткострокові можуть бути більш волатильними, а тому є більш ризикованими;